

Sygn. akt I C 159/13

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Iwona Podwójniak

Protokolant: Patrycja Szydłowska

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. B. (1) i W. B.

przeciwko (...) SA V. (...) z siedzibą w W.

o odszkodowanie

1. oddała powództwo,
2. zasądza solidarnie od powodów K. B. (1) i W. B. na rzecz powoda (...) SA V. (...) z siedzibą w W. kwotę 3 862,00 (trzy tysiące osiemset sześćdziesiąt dwa) złote tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. koszty sądowe ponad uiszczone przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 159/13

UZASADNIENIE

Pozwem skierowanym do tutejszego Sądu pełnomocnik powodów: K. i W. B. wniósł o zasądzenie od Towarzystwa (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 116 639,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 marca 2012 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę poniesioną w wyniku pożaru z dnia 1 czerwca 2011 roku, zażądał również zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, (pozew – k.2-4).

Pozwany – Towarzystwo (...) S.A. V. (...)

w W. nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów procesu, kwestionując zakres i wysokość szkody, w tym w całości ustalenia prywatnych opinii załączonych do pozwu. Wskazał, że na etapie postępowania likwidacyjnego szkoda została naprawiona co najmniej do kwoty 311 012,40 zł, podniósł także zarzut braku legitymacji procesowej czynnej powoda W. B., (odpowiedź na pozew – k.93-95).

Sąd Okręgowy ustalił:

Powódka K. B. (1) od 22 października 1997 roku prowadziła jednoosobową działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...), zarejestrowaną w ewidencji działalności gospodarczej pod nr (...). Zgodnie z wpisem w ewidencji, działalność ta polegała m, in. na wynajmie i zarządzaniu nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi,

(dowód: w aktach szkodowych – załączniki nr 1 i 2).

Na podstawie umowy sprzedaży zawartej w formie aktu notarialnego z dnia 1 lutego 2007 roku za Rep. A nr (...) powódka wraz z mężem W. B. stali się właścicielami nieruchomości położonej w Z. przy ul. (...) składającej się z działek o nr (...). Natomiast na podstawie umowy przeniesienia użytkowania wieczystego gruntu i własności budynku zawartej w formie aktu notarialnego w dniu 5 kwietnia 2007 roku powódka wraz z mężem nabyli prawo wieczystego użytkowania gruntu oraz stali się właścicielami pawilonu usługowego o powierzchni użytkowej 62,93 m² mieszczącego się w Z. przy ul. (...),

(dowód: w aktach szkodowych – załącznik nr 4)

W dniu 7 kwietnia 2010 roku Prezydent Miasta Z. wyraził zgodę na przeniesienie na rzecz K. i W. B. decyzji o warunkach zabudowy dla realizacji inwestycji polegającej na przebudowie i rozbudowie pawilonu usługowego usytuowanego na terenie nieruchomości składającej się z działek oznaczonych numerami (...) położonej w Z. przy ul. (...),

(dowód: w aktach szkodowych – załącznik nr 5).

Realizacja inwestycji polegającej na rozbudowie i przebudowie pawilonu usługowego na lokal gastronomiczny była prowadzona w oparciu o projekt zamienny opracowany w styczniu 2010 roku,

(dowód: w aktach szkodowych – załącznik nr 6)

Budynek został wykonany w technologii tradycyjnej. Fundamenty w postaci ław żelbetowych. Ściany zewnętrzne murowane warstwowe z izolacją termiczną. Ścianki działowe z płyt gipsowo-kartonowych na ruszcie stalowym. Więźba dachowa drewniana z wiązarów deskowych. Dach dwuspadowy z pokryciem gontem bitumicznym. Ściany zewnętrzne od środka obłożone płytami g/k. Od zewnątrz styropian 6 cm i wyprawa tynkarska mineralna. Posadzki betonowe obłożone płytkami gresowymi. Stolarka okienna PCV, stolarka drzwiowa drewniana i aluminiowa. Ściany zaplecza obłożone płytkami glazurowanymi. (...): elektryczna, wodnokanalizacyjna, wentylacyjna. Budynek parterowy, niepodpiwniczony o wymiarach; długość 24,08 m, szerokość od 6,65 m do 9,77 m, wysokość do kalenicy 5,15 m. Powierzchnia użytkowa 146,95 m², kubatura 556 m³,

(dowód: opinie biegłego J. O. – k. 203-237 oraz protokół rozprawy z dnia 3 kwietnia 2014 roku – 00:02:32 – 00:36:07 w zw. z k. 269-269v, k.745-746).

W dniu 26 sierpnia 2010 roku Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego przeprowadził kontrolę zakończenia budowy obiektu budowlanego. Nie stwierdzono uchybień i dopuszczono obiekt do użytkowania. W dniu 27 sierpnia 2010 roku Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Z. udzielił pozwolenia na użytkowanie budynku gastronomii wybudowanego przy ul. (...) w Z.,

(dowód: w aktach szkodowych – załącznik nr 12).

Dla budynku usługowego prowadzona jest książka obiektu budowlanego założona w dniu 15 września 2010 roku. Brak danych o przeglądach okresowych.

(dowód: w aktach szkodowych – załącznik nr 13).

W dniu 16 stycznia 2010 roku powódka jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) zawarła umowę najmu lokalu użytkowego z Panem R. K. reprezentującym Firmę (...)

z przeznaczeniem na restaurację. Lokal został przekazany **wynajmującemu** w dniu 1 września 2010 roku zgodnie z protokołem przekazania nieruchomości,

(dowód: w aktach szkodowych – załącznik nr 14).

W dniu 18 stycznia 2011 roku powódka zawarła z Towarzystwem (...) S.A. umowę ubezpieczenia mienia C. Firma typ (...). W umowie tej ustalono sumę ubezpieczenia dla budynków i budowli w wysokości 500 000,00 zł według wartości odtworzeniowej (nowej). Franszyza redukcyjna standardowa. W polisie brak jest adnotacji o cesji bankowej, (niesporne).

Zgodnie z § 1 ust. 1 oraz § 2 pkt 35 oraz 53 ogólnych warunków ubezpieczenia małych i średnich przedsiębiorstw - (...) FIRMA zwanych dalej OWU umowa ubezpieczenia została zawarta przez K. B. (1) jako osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, gdyż na mocy polisy typ (...) ubezpieczonym może być tylko przedsiębiorca.

Stosownie do treści § 62 ust. 2 pkt 4 OWU przy ustalaniu wysokości odszkodowania nie uwzględnia się podatku od towarów i usług (...) podlegającego odliczeniu zgodnie z obowiązującymi przepisami, chyba że umówiono się inaczej.

(dowód: ogólne warunki ubezpieczenia małych i średnich przedsiębiorstw - (...) FIRMA – k. 102-107)

W dniu 1 czerwca 2011 roku, około godziny 3:59 Straż Pożarna została poinformowana o pożarze w lokalu gastronomicznym zlokalizowanym w Z. przy ul. (...). W tym czasie w budynku nie było **wynajmującego** lub jego pracowników. Lokal jest zamykany około godziny 22:00. Powódka została poinformowana o pożarze telefonicznie około godziny 4:23. Po przyjeździe na miejsca stwierdziła, że cały budynek jest objęty ogniem i trwa akcja gaszenia pożaru. Około godziny 11:00 akcja gaszenia dobiegła końca, (niesporne).

Zawiadomiona o zdarzeniu Policja wszczęła dochodzenie pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w Zduńskiej Woli. W toku prowadzonego przez Komendę Powiatową Policji w Z. postępowania ustalono, że pożar powstał najprawdopodobniej w wyniku zwarcia instalacji elektrycznej, (niesporne).

W dniu 7 czerwca 2011 roku Prokuratura Rejonowa w Zduńskiej Woli zatwierdziła postanowienie o umorzeniu dochodzenia wobec braku znamion czynu zabronionego,

(dowód: w aktach szkodowych – załącznik nr 15).

Budynek został rozebrany przez powódkę, pozostała tylko posadzka i fundamenty,

(dowód: w aktach szkodowych – załącznik nr 17).

Powódka zgłosiła pozwanemu powstanie szkody, (niesporne).

W odpowiedzi na zgłoszenie powódka otrzymała pismo z dnia 5 sierpnia 2011 roku informujące o przyznaniu odszkodowania w kwocie 291 140,79 zł. W kwocie tej ujęto franszyzę redukcyjną na sumę 300,00 zł, (niesporne).

Z dokonaną w kosztorysie wyceną powódka nie zgodziła się i pismem z dnia 27 września .2011 roku pełnomocnik K. B. (1) wniósł o ponowne rozpoznanie sprawy, wskazując na fakt całkowitego spalenia budynku i konieczność jego rozbiórki. Załączono też opinię rzeczoznawcy oraz kosztorys zawierający koszt odbudowy, a nie remontu budynku powódki na kwotę 515 067,58 zł brutto oraz kosztorys instalacji wodno-kanalizacyjnej na 16 643,00 zł brutto i kosztorys instalacji elektrycznych na kwotę 37 667,37 zł, (niesporne).

W odpowiedzi pozwany nie uznał zgłoszonych zastrzeżeń i odmówił podwyższenia sumy odszkodowania, (niesporne).

W związku z brakiem akceptacji przez powódkę stanowiska pozwanego skierowano do ubezpieczyciela wezwanie do zapłaty kwoty 134 161,31 zł. Na uzasadnienie powyższego wskazano, że powódka poniosła szkodę na kwotę 425 302,10 zł, na którą to kwotę składa się:

- kosztorys remontowy na kwotę 367 048,26 zł (zawierający ceny i narzuty jak kosztorys pozwanego);
- kosztorys elektryczny po weryfikacji zaakceptowany na kwotę 30 690,84 zł (nie zakwestionowany przez pozwanego w piśmie z dnia 26 października 2011 roku);
- kosztorys wodno-kanalizacyjny zaakceptowany w całości na kwotę 16 643,00 zł (zaakceptowany przez pozwanego);

- koszt rozbiórki na kwotę 10 920,00 zł.

Podniesiono jednocześnie, że przedstawione kosztorysy powinny zostać uwzględnione w kwocie brutto, bowiem powodowie K. i W. B. budowali przedmiotowy budynek ze środków stanowiących ich wspólny majątek dorobkowy i tym samym nie mieli możliwości, ani przy budowie, ani tym bardziej przy jego ewentualnej odbudowie odliczać podatku VAT, (niesporne).

W odpowiedzi na powyższe pozwana w piśmie z dnia 16 kwietnia 2012 roku poinformowała o przyznaniu dodatkowej kwoty 19 871,58 zł, na którą to kwotę składają się 10 171,58 zł z weryfikacji kosztorysu remontowego, 10 000,00 zł z tytułu kosztów uprzątnięcia po szkodzie. Ponadto kwotę przyznanego odszkodowania ponownie pomniejszono o franszyzę redukcyjną w wysokości 300,00 zł. Zakwestionowano natomiast w kosztorysie elektrycznym pozycję dotyczącą poz. 20 kosztorysu na kwotę 3 395,62 zł netto, co daje wartość kosztorysu elektrycznego na łączną kwotę 33 340,54 zł., (niesporne).

Z powyższym rozstrzygnięciem powódka nie zgodziła się twierdząc, że łączna wartość odszkodowania winna wynosić 427 951,80 zł, na co składają się: kosztorys remontowy (ogólny): 367 048,54 zł; kosztorys elektryczny: 33 340,54 zł; kosztorys wodno-kanalizacyjny 16 643,00 zł oraz koszty uprzątnięcia: 10. 920,00 zł, (niesporne).

Koszt przywrócenia budynku do stanu przed pożarem w cenach z drugiego kwartału 2011 roku wynosi 304 449,03 zł netto (tj. 303 651,35zł + 797,68 zł),

(dowód: opinie biegłego J. O. – k. 203-237 oraz protokół rozprawy z dnia 3 kwietnia 2014 r. – 00:02:32 – 00:36:07 w zw. z k. 269-269v, k.745-746).

Ustalony w sprawie stan faktyczny w dużej mierze został oparty na niesobowym materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy w postaci: dokumentacji dotyczącej prowadzonych przez powódkę działalności gospodarczych pod firmą PHU (...), dokumentacji akt szkodowych oraz treści ogólnych warunków ubezpieczenia małych i średnich przedsiębiorstw - (...) FIRMA.

Wartość szkody jakiej doznała powódka w wyniku pożaru została ustalona na podstawie opinii biegłego J. O. – specjalisty z zakresu budownictwa. Opinie te Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są jasne, wewnętrznie niesprzeczne oraz naukowo i logicznie uzasadnione. W opinii ustnej biegły szczegółowo odpowiedział na wątpliwości i pytania strony powodowej, w sposób należyty ustosunkował się do stawianych zarzutów i w sposób wyczerpujący wyjaśnił i uzasadnił, a w konsekwencji również podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko. Biegły podniósł, iż przy wydawaniu ekspertyzy zastosował kosztorysy (...) a nie (...), ponieważ (...) stosuje się wyłącznie wtedy gdy te pozycje nie są opisane w (...). To wynika z założeń katalogów. W przedmiotowej zaś sprawie wszystkie pozycje były opisane w(...). Biegły podniósł także, że sporządzając opinię w zakresie obmiaru opierał się na projekcie spalonego budynku, bo fizycznie nie było możliwym takiego obmiaru wykonać. Posadzka pozostała, część posadzek była uszkodzona zatem dokonywanie obmiaru z natury mogłoby być obarczone błędem. Przy kalkulacji kosztów związanych z wywozem gruzu biegły przyjął odległość do 1 km, ponieważ 1 km jest wystarczający, jest to typowe założenie. Gruz jest chodliwym

materiałem. Biegły wyjaśnił także, że robota rozbiórkowa jest robotą niekomplikowaną więc przyjął stawkę najniższą w zakresie cen funkcjonujących na rynku. Przy robotach budowlanych przyjął stawkę roboczogodziny w wysokości 14,61 zł, a rozbiórka nie jest skomplikowana, więc ta stawka była mniejsza. Praca sprzętu została oddzielnie policzona. Pokrycie jednowarstwowe papą dachu wynikało z projektu. Ilość przyjętego materiału i sposób liczenia wynika z (...). Materiał liczy się tylko w zależności od powierzchni dachu. Biegły przyznał przy tym, że co do obmiaru rynien dachowych popełnił błąd w zapisie i samym obliczeniu, gdyż wartość ta powinna być zwiększona o 797,68 zł czyli o 20 metrów. Zaznaczył, że kosztorys opierał się na średnich cenach w oparciu o cenniki S.. To dotyczy wszystkich cen materiałów uwzględnionych w kosztorysie. Biegły wyjaśnił bowiem, że w sytuacji, gdy nie przedstawiono faktur, to nie ma możliwości odniesienia się jakie materiały zostały zastosowane i w jakiej cenie. Wówczas zastosował ceny jakie wynikają z cennika, a rodzaj materiału z projektu. W zakresie zarzutu dotyczącego kosztorysu wodno-kanalizacyjnego co do użycia rodzaju urządzeń przyjął średni standard wykończenia i średni ich koszt. Z projektu wynikało, że nie było geberitów tylko miski stojące. Świadomie zaś pominął w kosztorysie podejścia, wykucia i naprawy, ponieważ te podejścia nie zostały uszkodzone, były pod posadzką, a posadzka ocalała. Jeśli chodzi o koszt przywrócenia hydrantów to na projekcie pokazane były dwa hydranty naścienne i tyle biegły uwzględnił. Stronie powodowej nie udało się zaś wykazać, że hydrantów tych było więcej. Wszystkie zatem sformułowane przez stronę powodową zarzuty do opinii J. O. zostały przez biegłego odparte i w tych okolicznościach uznać należy, iż brak było jakichkolwiek powodów, by podważyć przydatność tych opinii dla rozstrzygnięcia sprawy. Tym samym należało ocenić, iż opinie te są profesjonalne, rzetelne i wiarygodne, a przez to dają podstawę do poczynienia stanowczych ustaleń w zakresie wartości szkody powstałej w mieniu powódki w wyniku pożaru. Nie dostrzeżono żadnych czynników osłabiających zaufanie do wiedzy biegłego i jego bezstronności, ani żadnych ważnych powodów, które zmuszałyby do dopuszczenia dowodu z opinii innego specjalisty.

Sąd oddalił wniosek dowodowy strony powodowej o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron, gdyż dowód ten nie miał istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Pełnomocnik powodów wskazał, iż powód ma zeznawać na okoliczność rozmiaru szkody w tym ilości hydrantów i podejść hydraulicznych w spalonym budynku a także rodzaju użytych w nim okien. Tymczasem w przedmiotowej sprawie przeprowadzono dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy, który jednoznacznie wyjaśnił, że z uwagi na nieprzedstawienie przez stronę powodową rachunków potwierdzających zakup materiałów użytych do budowy budynku, biegły oparł się w tym względzie na jego projekcie. Zatem samo gołosłowne twierdzenie strony powodowej o użyciu innych materiałów niż te przewidziane w projekcie, bez złożenia na tę okoliczność stosownych dokumentów, nie może podważyć trafności wniosków opinii biegłego, w tym nie może stanowić dowodu, iż w spalonym budynku zamontowano więcej hydrantów i lepszej jakości okna niż wskazane w projekcie budynku. Zatem dowód z przesłuchania powoda nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Sąd Okręgowy zważył :

Powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawała odpowiedzialność ubezpieczyciela za skutki zdarzenia z dnia 1 czerwca 2011 roku. Kwestią sporną w sprawie było natomiast ustalenie wysokości odszkodowania należnego ubezpieczonej oraz istnienie po stronie powodowej – W. B. legitymacji procesowej czynnej do wystąpienia z żądaniem.

W pierwszym rzędzie należało odnieść się do najdalej idącego zarzutu strony pozwanej dotyczącego braku legitymacji czynnej po stronie powoda W. B.. Legitymacja procesowa stanowi bowiem przesłankę materialnoprawną, która podlega badaniu przez Sąd w momencie orzekania co do istoty sprawy.

W ocenie Sądu zarzut ten jest trafny. Jak wynika z analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie K. B. (1) zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...). Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w treści postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia małych i średnich przedsiębiorstw - (...) FIRMA.

Z § 1 ust. 1 OWU oraz § 2 pkt 35 i 53 jasno wynika, iż na mocy polisy jaką zawarła powódka oznaczonej typem (...) ubezpieczonym może być jedynie przedsiębiorca. Okoliczność ta przybiera na ostrości, gdy weźmie się pod uwagę fakt, iż przedmiotem działalności jaką powódka prowadzi pod nazwą PHU (...) jest m. in. wynajem i zarządzanie nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi i powódka jako przedsiębiorca zawarła umowę najmu budynku mieszczącego się na posesji przy ul. (...) w Z. z R. K. reprezentującym CK I. R. K. z przeznaczeniem na lokal gastronomiczny. Z tego też względu przyjąć należy, iż wyłącznie czynnie legitymowaną do występowania w przedmiotowej sprawie jest powódka K. B. (1) prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...), a jej mężowi W. B. taka legitymacja nie przysługuje. Bez znaczenia przy tym pozostaje fakt, iż wymienieni na prawach wspólności ustawowej małżeńskiej nabyli nieruchomości w Z. przy ul. (...) w tym mieszczący się tam budynek, który uległ spaleni. Istotnym jest natomiast to, że budynek ten stanowił środek trwały działalności gospodarczej powódki, którym w ramach tej działalności K. B. rozporządzała i jako taki został też przez nią ubezpieczony w pozwanym zakładzie. To powódka jest wyłącznie uprawniona z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia do żądania odszkodowania. Powód nie był stroną tej umowy. Zatem nie przysługuje mu legitymacja procesowa czynna od dochodzenia odszkodowania w niniejszej sprawie.

W tych okolicznościach podniesienie skutecznie przez stronę pozwaną zarzutu braku legitymacji czynnej po stronie powoda W. B. skutkuje koniecznością oddalenia wytoczonego przez niego powództwa.

Wniesione zaś przez K. B. (1) powództwo również podlega oddaleniu – jako nieuzasadnione.

Z okoliczności sprawy wynika, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwane Towarzystwo (...) wypłaciło na rzecz powódki odszkodowanie w kwocie 311 012,40 zł. Strona powodowa zakwestionowała tę wartość i zażądała ustalenia wysokości szkody na podstawie opinii biegłego rzeczoznawcy. Zgodnie z uznaną za wiarygodną przez Sąd opinią biegłego J. O. koszt przywrócenia budynku powódki do stanu przed pożarem w cenach za drugiego kwartału 2011 roku wynosi 304 449,03 zł netto. Taka też jest wartość szkody jaką poniosła K. B. (1) w wyniku zdarzenia z dnia 1 czerwca 2011 roku. Stronie powodowej nie udało się wykazać, aby szkoda ta była wyższa, w tym aby przy budowie spalonego budynku zastosowano inne materiały, niż te wynikające z jego projektu. Uwzględniając powyższe oraz fakt, iż ubezpieczyciel wypłacił powódce kwotę wyższą niż poniesiona przez nią szkoda, a zatem roszczenie powódki zostało już zaspokojone, powództwo należało oddalić.

Wskazać w tym miejscu należy, że Sąd podziela zapatrywania strony pozwanej, iż powódce nie należy się odszkodowanie powiększone o podatek VAT. Jak wynika z § 62 ust. 2 pkt 4 ogólnych warunków ubezpieczenia małych i średnich przedsiębiorstw - (...) FIRMA – przy ustaleniu wysokości odszkodowania nie uwzględnia się podatku od towarów

i usług (VAT) podlegającego odliczeniu zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jak wynika, ze zgromadzonych w sprawie dokumentów, w szczególności w postaci polisy jak i umowy najmu lokalu powódka zawarła wymienione umowy jako przedsiębiorca, czyli płatnik podatku VAT. W tej sytuacji dla odtworzenia spalonego budynku bez znaczenia pozostaje sposób jego wybudowania skoro lokal ten został wprowadzony jako środek trwały prowadzonej przez powódkę działalności gospodarczej, a przychód z jego wynajmu był uzyskiwany w ramach działalności gospodarczej opodatkowanej podatkiem VAT. Zatem w przedmiotowej sprawie nie istnieją żadne przeszkody prawne, aby przy odtwarzaniu budynku powódka jako płatnik podatku od towarów i usług mogła odliczyć podatek VAT. Stosownie bowiem do postanowień ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 roku, Nr 177, poz. 1054 – tekst jednolity) podatek VAT skonstruowany jest w ten sposób, że na każdym z etapów obrotu (za wyjątkiem nabycia usługi/towaru przez ostatecznego konsumenta) podatnikom przysługuje prawo do odliczenia kwoty podatku naliczonego z tytułu zakupu towarów i usług od podatku należnego z tytułu ich sprzedaży. Stosownie zaś do treści art. 15 ust. przywołanej ustawy podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą. Skoro zatem w przedmiotowej sprawie ponad wszelką wątpliwość ustalono, iż powódka K. B. (1) działając jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą zawarła z pozwaną umowę ubezpieczenia, zgodnie z postanowieniami której przy ustaleniu wysokości odszkodowania nie uwzględnia się podatku VAT polegającego odliczeniu, a nadto powódka w ramach tej działalności uzyskiwała przychód z posiadanego przez siebie budynku, który stanowił środek trwały jej

przedsiębiorstwa, gdyż powódka jako przedsiębiorca zawarła umowę najmu tego lokalu, to tym samym żądanie przez nią wypłaty odszkodowania powiększonego o podatek od towarów i usług jest bezzasadne.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Koszty te obciążają przegrywających powodów. Powodowie mają obowiązek – wobec wyniku sprawy – zwrócić pozwanemu koszty procesu. Stanowią je koszty zastępstwa prawnego w wysokości określonej w § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku, poz. 490), tj. w kwocie 3 600 zł oraz zwrot wydatków – jako koszty niezbędne – na zasadzie art. 98 § 3 kpc. Wydatki poniesione przez radcę prawnego pozwanego obejmują zwrot kosztów przejazdu – na rozprawę w dniach 24 września 2013 roku i 3 kwietnia 2014 roku – w łącznej wysokości 224 zł (2×112 zł) oraz zwrot kosztów korespondencji do sądu i dla pełnomocnika strony przeciwnej – doręczenie pięciu pism procesowych – każde 3,80 zł × 2 × 5, co stanowi łącznie kwotę 38 zł. Koszty doręczeń: pisma pełnomocnika pozwanego o przedłużenie terminu do złożenia akt oraz o przesłanie e-protokołu a także opłaty kancelaryjnej za protokół nie zostały uznane jako niezbędne do celowej obrony; brak także dowodu poniesienia wydatku w postaci uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Wbrew stanowisku pełnomocnika pozwanego do wynagrodzenia radcy prawnego nie dolicza się podatku VAT – tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 10 lutego 1995 roku w sprawie III CZP 4/95 – Lex 4176.

Z uwagi na zwolnienie powodów od opłat i wydatków ponad kwotę 300 zł i wynik sprawy, brakujące koszty sądowe, ponad uiszczone przez powodów, ostatecznie obciążają Skarb Państwa (art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).